

— Но край параходчето го спрѣ турскиятъ полицейски голѣмецъ Али Ефенди. Ангелъ разбра, че е издаденъ отъ нѣкого, но пакъ се помъчи да се измъкне.

— Къде ти е **паспорта?** Грозно запита Али.

А. Кънчевъ почна да търси изъ джебоветѣ си, но като не намѣри нищо каза, че го е забравилъ у дома си и се върна да го вземе.

— Хайде въ писалището на паспортитѣ, за да попитаме дали наистина ти си вземалъ паспортъ, още по-ядовито каза Али Ефенди и подкара Ангела.

— Слѣдъ нѣколко минути се чува разярени викове на нѣколко заптии: „Хванете го!“ Тичатъ заптиитѣ, а прѣдъ тѣхъ бѣга като разяренъ лъвъ Ангелъ Кънчевъ. . .

Впустнаха се върху му турци. Народа му отваряше пътъ да бѣга, но насрѣща му се зададоха нѣколко паши и други заптии, заградиха му пътя и викаха: „Дръжте!“ „Ще избѣга!“ „Кумита е!“ . .

— Когато Ангелъ видѣ, че е заграденъ отвсѣкъдѣ отъ турци, насочили върху му пушки, револвери, ятагани, сабли и т. н., той се спрѣ за минута и съ голѣма бързина извади изъ подъ дрехата си единъ револверъ, па го насочи срѣщу заптиитѣ, които замръзнаха на мѣстата си. . . Единъ заптия падна по гърба си, изпусна саблята и съ вдигнати нагорѣ ръцѣ молѣше за прошка разярения юнакъ. Други хукнаха да бѣгатъ. А Али Ефенди нагази въ Дунава. . .

— Три пѣти цѣкна съ револвера си Ангелъ срѣщу заптиитѣ, но нито единъ пътъ не се грѣмна. . Когато сутринята спѣлъ у единъ свой роднина, който билъ турски вѣренъ човѣкъ, извадили му били